

Ко дню 28 мая 1944 г.

Период войны и оккупации. Посвящается Н.

Те двадцать лет, те двадцать роз –
Был твой апофеоз:
Конец весны, начало лета...
Букет цветов – прекрасный символ света!
Ты думала, весна всегда, красна,
Ты думала, что лето
Всегда полно привета.
Напрасно, мой дружок!
У каждого свой час,
У каждого свой срок.
Пускай же к осени твоей,
Судьба пошлёт тебе побольше ясных дней,
Чтобы в момент „осеннего просвета”
Ты позабыла бы печаль твоей весны и лета.

Вильнюс, 13 июня 1965 г.



Fot. Archiwum rodziny Lopatto

Dina Roffe, Odessa, 1916 r.

Na dzień 28 maja 1944 r.

Okres wojny i okupacji. Poświęcone N.

Dwadzieścia lat, dwadzieścia róż –
Twoja apoteoza:
Koniec wiosny, początek lata...
Bukiet kwiatów – przepiękny symbol światła!
Myślałaś, wiosna zawsze piękna jest,
Myślałaś, że lato
Zawsze przyjazne jest.
Daremnie, moja miła!
Każdy ma swój czas,
Każdy ma swój kres.
Niechajże na jesień Twoją
Los przeznaczy Ci jak najwięcej jasných dni.
Abyś w czasie „jesiennego przesilenia”
Mogła zapomnieć smutek twojej wiosny i lata.

Wilno, 13 czerwca 1965 r.

Z języka rosyjskiego przełożyła
Maria-Emilia Zajączkowska-Łopatto

Wiersze pochodzą z tomu: Dina Lopatto, *Sbornik stihov. Vostočnye legendy, maski žizni, élegii, raznoe, dlā vnuka, rekvieim*, Vilnius 2003.